

ניחוחות לשמחת תורה ופרשת וזאת הברכה

מחר, תוך כדי חגיגות שמחת-תורה נקרא בע"ה את פרשת 'וזאת-הברכה', החותמת את ספר דברים ואת חמישה חומשי תורה.

הפרשה עוסקת בקשר של התורה לעם ישראל. זהו עניינה של שמחת תורה- הדבקות שישראל דבקים בתורה. ביום זה איננו עוסקים רק בעניין מעלתה של התורה מצד עצמה, אלא בעיקר מצד עומק הקשר והדיבוק של ישראל אליה.

בטרם מותו, מברך משה את בני ישראל: "וזאת הברכה אשר בָּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנָיו מוֹתוֹ". לפני הברכה משה אומר דברי שבח לבורא העולם על שנתן לבניו את התורה במעמד רווי הוד על הר סיני, ורצה להראות גם שבח על בניו שקיבלו התורה מיד. "תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב".

הרב מיכה הלוי כותב בספרו "אשיח בפיקודך" כי: בסוף ספר בראשית, יעקב אבינו הבונה את האומה הישראלית ע"י שנים עשר שבטי ישראל, מברך אותם וקורא להם את "מפת העתיד" כפי שעתידה להתגדל מתוך ההווה. גם בפרשתנו משה רבנו עושה כך לפני מותו. "תורה ציוה לנו משה מורשה קהלת יעקב". התורה היא ההופעה האלוקית המופיעה דרך ישראל בהווה אל מגמת העתיד, היא תורה המורה את כל החיים, הברכה קשורה גם לשמחה, ולכן מתאים ביותר לקרוא פרשה זו בזמן שהוא שיא השמחה, "והיית אך שמח" (בשמיני עצרת).

שמחת תורה היא שמחה של מצוה לגומרה של תורה- שמחה בה' ובתורתו... שמחה אישית ופנימית ללא הגבלה, שמחה הפורצת את כל הגדרים... מתוך כוונה לעלות במעלות התורה מחיל אל חיל. ביום שמחת תורה מתעלים ברוחניות כביום שניתנה תורה (שבועות). זה היום המבטא את ייחודה של פרשת 'וזאת הברכה'- סיום וחותם התורה. פרשה שיוחד לה חג מיוחד, חג שמחת תורה.

יהודים לעולם אינם מסיימים ללמוד תורה, לאחר שמתמלאים תורה מתחילים לעיין בה שוב באור חדש ובכוחות חדשים. מיד כשמסיימים לקרוא פרשת 'וזאת הברכה' מתחילים לקרוא מחדש את התורה "בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ". פרשה אחרונה בתורה ופרשה ראשונה בתורה נפגשות... מתחיל מחזור חדש. התורה פותחת באות: ב': "בראשית ברא אלוקים..". ומסתיימת באות ל': "לעיני כל ישראל". האות האחרונה של התורה היא: ל', האות הראשונה היא: ב', כלומר: לב. ללמדנו שעיקר הכלי לקלוט ולקבל את אור התורה

הוא הלב, את לימוד התורה יש לעשות ברגש הלב ובטוהרתו. מפגש נפלא זה של "סיום" ו"התחלה" מלמד על הכוח האין סופי שבתורה, כוח המגביר ומעצים את עם הנצח, וממנו נמשך כוח לעולם כולו. לכן ראוי לשמוח בשמחתה של תורה יותר מכל השנה כי היא שמחה של מצוה ואנו מרגישים כאילו היום קיבלנו את התורה. בעל הנתיות שלום כותב כי: "הדרך לקבל התורה היא להכין את הכלי לקדושה עין טובה ולב טוב, וזהו אשר עשה משה לעיני כל ישראל, שהרים את העיניים והלב של ישראל שיהיו כלי לקבל את הטוב.

וזהו בראשית ברא אלוקים, ב' ראשית, עין טובה ולב טוב. וזאת צריך יהודי לקחת עמו בהיפרדו מהחג ועי"ז ממשיך על עצמו השפעה בגשמיות וברוחניות".

התורה מסיימת בדבר הכי טוב שיש, שפע ברכה לעם ישראל, בברכת משה רבינו, הרועה הנאמן, ברכה עד בלי די- "אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה'".

כמנהיגי ומובילי חינוך נמשיך בעין טובה ובלב טוב להנחיל התורה לתלמידנו ,

נקפיד לוודא כי לימוד שעורי הקודש נעשה בעמל, באהבה, ביראת שמים. נשאף לכך שהתורה הנלמדת בונה את אישיות תלמידנו ומחברת אותם לשרשרת התורות של לומדי ומקיימי התורה. בפרשת שבוע הנהגנו בחמ"ד תוכנית "מסע אל הפרשה" , בה התלמידים שותפים בהכנת דברי תורה במתיקות והצגתם לחברי הכיתה.

בגני הילדים פועלת תוכנית " פרשה על המפה ".

והחשוב: כל ילדי החמ"ד מידי שבוע נפגשים עם דבר ה' ובשלחן שבת ומשתפים את בני המשפחה.

ב"ה כל בתי"ס דואגים שהתלמידים יגיעו לשלחן שבת עם דף פ"ש ברוח ביה"ס ובאופן המאפשר שיח משפחתי.

נזכה כבניו של הקב"ה להכיר תודה לאבינו שבשמים על שנתן לנו את תורתו שהיא חיינו ואורך ימינו ובה נהגה יומם ולילה.

מועדים לשמחה וחג שמח

בברכה חמה שושי נגר